

Sygn. akt V GC 445/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Kędzia

Protokolant: Małgorzata Wywijas

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2016 roku w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka Akcyjna w W.

przeciwko: Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

o r z e k a :

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna w W. na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna w W. kwotę 4.342,25 zł. (słownie: cztery tysiące trzysta czterdzieści dwa złote dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 27.03.2012 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.290,00 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Krzysztof Kędzia

Sygn. akt V GC 445/15

UZASADNIENIE

W dniu 19.03.2015 r. pełnomocnik powoda (...) S.A. w W. wniósł pozew przeciwko Towarzystwu i (...) i (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 5.586,34 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27.03.2012 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 21.12.2012 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący własność E. M.. Poszkodowana zawarła z powodem umowę ubezpieczenia AC, a pojazd sprawcy wypadku był ubezpieczony u pozwanym w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Powód pokrył koszty naprawy pojazdu. Pozwany odmówił wypłaty spornej kwoty, kwestionując zasadność dokonanej naprawy. Ponadto pozwany nie zapłacił kwoty 222,04 zł. kosztów usługi assistance.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Zarzucił, że powód otrzymał od pozwanego kwotę 26.003,42 zł. tytułem odszkodowania, co pokryło uzasadnione koszty naprawy, a kwota 222,04 zł. została już uiszczona przez stronę pozwaną.

Powód nie potwierdził zapłaty kwoty 222,04 zł. i nie ograniczył żądania pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21.12.2012 r. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd T. nr rej. (...), stanowiący własność E. M.. Poszkodowana była objęta ochroną autocasco na mocy umowy z powodem. Pojazd, który prowadził sprawca wypadku, był ubezpieczony u pozwanego z tytułu odpowiedzialności cywilnej.

Okoliczności bezsporne.

Przybyła na miejsce zdarzenia policja zabrała dowód rejestracyjny uszkodzonego pojazdu T., gdyż nie nadawał się do jazdy. Samochód został odholowany do serwisu (...) w K.. E. M. zgłosiła szkodę do powoda z tytułu ubezpieczenia AC.

Dowód: zeznania świadków H. M. k. 88

i E. M. k. 88-89.

Powód przystąpił do likwidacji szkody. Dokonano oględzin, w których ustalono zakres uszkodzeń. Wykonano także fotografię uszkodzeń.

W wyniku wypadku uszkodzono ramę dachu uchylnego. Pozwany to zweryfikował i odmówił wypłaty odszkodowania za wymianę ramy dachu uchylnego, gdyż uznał, że nie było takiej potrzeby. Ponadto zakwestionował czas wymiany słupka A . Nie wypłacono także kosztów holowania w wysokości 222,04 zł. W dniu 26.03.2012r. pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 25.369,46 zł.

Dowód: akta szkody płyta CD k. 78, kalkulacje naprawy k. 116 -137, decyzja k.35.

Pozwany bezzasadnie zakwestionował uszkodzenia pojazdu. Materiał fotograficzny przy dużym powiększeniu wykazał, że rama szyberdachu uległa uszkodzeniu. Widać zagięcie dachu, które dochodzi do samego otworu, w którym znajduje się rama. Jest ona przykręcana i można ją wymienić pod warunkiem, że nie jest uszkodzona. Uzasadnione koszty naprawy pojazdu wyniosły 30.123,63 zł. brutto.

Dowód: opinia biegłego k. 97-107, k. 168-177, opinia ustna płyta DVD k. 221.

Sąd nie przeprowadził kolejnego dowodu z opinii innego biegłego sądowego, gdyż uznał, że wniosek pozwanego jest bezzasadny. Spór dotyczy ustalenia, czy uszkodzeniu uległa rama szyberdachu. Biegły w swojej pierwszej opinii pisał, że rama ta jest klejona, a nie przykręcana. Następnie ustalił, ponad wszelką wątpliwość, korzystając z informacji udzielonej w trzech serwisach (...), że rama ta jest przykręcana. Można byłoby ją ponownie wykorzystać pod warunkiem, że nie uległa uszkodzeniu. Materiał fotograficzny, poddany powiększeniu, wykazał, że rama szyberdachu uległa uszkodzeniu. Nie zgadzał się z tym stwierdzeniem pełnomocnik pozwanego. Jednakże, zdaniem Sądu, jest to polemiczne stanowisko do rzetelnych ustaleń biegłego. Nie ma podstaw, aby ponownie przeprowadzać dowód z opinii biegłego, tylko dlatego, że strona jest niezadowolona z opinii biegłego. W ocenie Sądu, biegły bardzo rzetelnie podszedł do sprawy i powiększył zdjęcia, które znajdują się na płycie CD. Powiększone zdjęcia załączono do opinii. Dopiero na tej podstawie biegły uznał, że rama szyberdachu uległa uszkodzeniu.

Kierując się zdrowym rozsądkiem należy stwierdzić, powód nie miał interesu, aby zawyżać koszty naprawy pojazdu. Istnieje zawsze ryzyko, że ubezpieczyciel OC odmówi uznania takiej wymiany. Także pracownicy warsztatu musieli dokonywać rzetelnej i obiektywnej oceny, czy jest konieczna wymiana ramy szyberdachu. Musieli bowiem brać pod uwagę to, że jeśli po naprawie wystąpiłyby przecieki, to ich obciążałby kolejna naprawa, której skutkiem byłaby wymiana szyberdachu. Pozwany nie pokryłby tych kosztów. Trzeba bowiem mieć na uwadze to, że nieszczelności w tym miejscu są trudne do usunięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Powszechnie przyjmuje się, że naprawienie szkody, polegającej na uszkodzeniu pojazdu, polega przede wszystkim na zapłaceniu kwoty koniecznej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

Odpowiedzialność pozwanego opiera się na zasadzie ubezpieczyciela komunikacyjnego OC sprawcy szkody, co wynika z treści art. 822 § 1 k.c.

Powód pokrył szkodę w mieniu poszkodowanej w oparciu o ubezpieczenie AC i wobec tego posiada roszczenie regresowe wobec pozwanego, na podstawie art. 828 § 1 k.c.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że koszt naprawy pojazdu wyniósł 30.123,63 zł. brutto. Do tej sumy należy dodać kwotę 222,04 zł. za usługę holowania, której pozwany nie kwestionował. Wprawdzie pozwany zarzucił, że kwota ta została zapłacona, ale nie przedłożono żadnego dowodu zapłaty. Skoro powód nie cofnął w tym zakresie pozwu, ani nie potwierdził zapłaty kwoty 222,04 zł., to Sąd przyjmuje, że zapłata nie nastąpiła. Na pozwanym, zgodnie z art. 6 kc ciążył obowiązek udowodnienia faktu zapłaty. W sytuacji, gdy pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 25.369,46 zł., to do zapłaty pozostał jeszcze kwota 4.342,25 zł.

Powodowi należą się także odsetki ustawowe od dnia 27.03.2012 roku. Termin naliczania odsetek powód obliczył od dnia następnego po wydaniu przez pozwanego decyzji o częściowej refundacji, co miało miejsce 26.03.2012 roku.

Podstawą prawną żądania zapłaty odsetek ustawowych jest art. 481 § 1 i 2 k.c.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I jak w sentencji wyroku.

Wobec tego, że oszczerzenie nie zostało udowodnione w pozostałej części, to należało orzec jak w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu postanowiono na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał spór w zakresie 77,7% wartości żądania, a w pozostałym zakresie uległ pozwanemu. W takiej sytuacji Sąd rozdziela koszty stosunkowo. Powód poniósł koszty procesu w kwocie 3.297,00 zł., na co złożyło się: opłata od pozwu 280,00 zł., wynagrodzenie pełnomocnika 1.200,00 zł., opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł., wydatki na opinię biegłego 1.800,00 zł. Natomiast pozwany poniósł tylko koszty wynagrodzenia pełnomocnika 1.200,00 zł. i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł. Suma wszystkich kosztów procesu wyniosła 4.514,00 zł. Rozdzielając te koszty stosunkowo należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.290,00 zł.

SSR Krzysztof Kędzia